

Reforma by nás měla začlenit do nové podoby systému

Právo 9. ledna 2010

REKTOR VŠP JIHLAVA A LÍDR VYSOČINSKÉ KANDIDÁTKY TOP 09 LADISLAV JIRKŮ:

* Ve volbě mezi obhajobou postu rektora Vysoké školy polytechnické v Jihlavě a nejistotou politického kolbiště jste přistoupil na druhou variantu. Co vás k tomu vedlo?

Především škola. Vzdělávací proces Evropské unie se sjednocuje a na našem ministerstvu školství finišují přípravy na reformu terciárního neboli vysokoškolského vzdělávání. Výsledkem práce týmu specialistů, s nimiž spolupracujeme, budou určité alternativy, o nichž ale nakonec rozhodnou politici.

* Jakým způsobem by se to mohlo dotknout jihlavského benjamínka – veřejné vysoké školy neuniverzitního typu?

Značně. Zatímco v EU je neuniverzitní vysoká škola standardní součástí systému s jasně danou úlohou, u nás zatím jen jasně víme, co nejsme. Reforma by nás měla začlenit do nové podoby systému, a o jeho podobě i zařazení neuniverzitních vysokých škol mám zcela konkrétní představu.

* Poodhalte ji.

Předpokládá se vznik až tří typů vysokých škol. První by byly zaměřené na výzkum, další na výuku a jako třetí by se etabloval tzv. institut profesní přípravy, což odpovídá zhruba současným vyšším odborným školám. Osobně považuji tento typ institucí za problematický i vzhledem k poklesu populační křivky stejně jako ke klesajícímu zájmu o studium na VOŠ. Podle mě by to bylo riskantní také s ohledem na úroveň studia včetně jeho kvalifikovaného zajištění. Cestu vidím spíše v posílení bakalářského studia, v úzké oborové provázanosti vysokých škol a v zavedení kratších studijních programů. Tento model by podle mě zajistil dostatek kvalifikovaných bakalářů pro praxi a výborným studentům možnost kontinuálního pokračování ve vyšších stupních studia na dalších vysokých školách.

* Jaká by pak byla Vysoká škola polytechnická v Jihlavě?

My chceme být jednoznačně výukovou vysokou školou, chceme si zachovat současnou úzkou návaznost na region především výchovou dostatečného počtu bakalářů připravených k nástupu do praxe. V případě, že se podaří prosadit nastíněný model, by však přišlo na řadu i splnění dalších cílů. V první řadě zvýšit počet studijních oborů i programů, což je spojeno s kvalitním personálním zabezpečením. Znamenalo by to také – pokud zůstane financování ve stávající podobě – posunout současný strop v podobě celkových tří tisíc studentů. Přitom už dnes praskáme ve švech a chystáme stavební rozšíření.

* Proč máte takový zájem právě o bakalářský typ studia? Nebylo by atraktivnější pomýšlet na vyšší metu?

Neuniverzitní typ vysokých škol může poskytovat vzdělání až do magisterské, tj. i inženýrské

úrovně, ale z praxe vyplývá, že tolik inženýrů a magistrů není potřeba. Kvalitně vzdělání bakaláři se na mnohých jejich místech uplatní stejně dobře – i lépe – a systém přitom vychází levněji. Nikde navíc není psáno, že bakalář nemůže jít dál – o tom se právě zmiňuji u potřeby zajistit oborovou provázanost vysokých škol. Sami jsme si dělali průzkum, z něhož vyplynulo, že třetina absolventů bakalářského studia odchází rovnou do praxe, další třetina pokračuje ve studiu dálkově v rámci zaměstnání a jen třetina pokračuje v klasickém studiu. Jde tedy hlavně o to, aby se zbytečně netrápili dlouhým a popravdě i nepotřebným studiem ti, kteří na to leckdy třeba ani nemají, a aby se zajistila nekomplikovaná cesta k dalšímu zvyšování vzdělání tam, kde to naopak potřeba je.

Autor: Jana Pechová